

Begrundelse

På baggrund af oplysninger fra vindmølleindustrien vil nettoproduktionsprisen fremover vise en stærkt faldende tendens på grund af de nye møllers større effektivitet.

Dette medfører en meget stor lovsikret fortjeneste til vindmølleejere og dermed et stærkt incitament til yderligere pres på kommunerne i forbindelse med planlægning af nye områder til vindmølleetablering.

Spørgeren finder det på den baggrund vigtigt at få belyst, om der i forbindelse med elreformen er taget højde for denne store fortjenstmargen ved prisfastsættelsen for vindmøllestrøm.

Svar (20/9 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Det indgår som et af elementerne i aftalen om den nye elreform, at vindmøller, der opføres i perioden 2000 – 2002, er garanteret en afregningspris på 33 øre pr. kWh i 10 år samt et VE-bevis til en værdi mellem 10 og 27 øre pr. kWh. Hensigten er at give et incitament til fortsatte investeringer i vindkraft i tiden, indtil der er etableret et velfungerende marked for handel med VE-beviser i 2003. Herefter vil ejere af nye vindmøller alene modtage den almindelige markedspris for elektricitet samt værdien af et VE-bevis.

Beregninger viser, at nyere vindmøller har en produktionspris på ca. 30 øre pr. kWh under forudsætning af gode vindforhold og under forudsætning af en afskrivningsperiode på 20 år. Udbudet af placeringer med optimale vindforhold er begrænset på grund af hensynet til bevarelse af natur og landskab. Derfor vil de nye regler fortsat gøre det attraktivt at investere i vindkraft, selv om salgsprisen for vindkraftproduceret el falder i forhold til i dag, og selvom vindkraftproducenten efter de første 10 år ikke længere vil være sikret en basispris på 33 øre pr. kWh.

Jeg er derfor af den opfattelse, at der med elreformens fastlæggelse af afregningsvilkårene for vindkraft er fundet en fornuftig balance, der på samme tid sikrer tilstrækkelige incitamenter til at sikre den målsatte udvikling og løbende, i kraft af øget markedsstigning, vil presse omkostningerne ned.

Spm. nr. S 3124

Til miljø- og energiministeren (7/9 99) af:

Aase D. Madsen (DF):

»Vil ministeren på baggrund af svaret på spørgsmål 133 fra Det Energpoltiske Udvalg (alm. del - bilag 524), hvor ministeren har oplyst, at prognosen for produceret strøm fra landbaserede privatejede vindmøller i år 2003 forventes at udgøre 4,1 TWh om året, oplyse, om der vil blive taget skridt til at begrænse den fortsatte udbygning af privatejede landbaserede vindmøller, hvis denne prognose overopfyldes inden år 2003?«

Svar (21/9 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Den i spørgsmål 133 fra Det Energpoltiske Udvalg (alm. del - bilag 524) nævnte prognose for elektricitet produceret med vindkraft udgør ikke det endelige mål for udbygningen med vindkraft. Det langsigtede mål for udbygningen med vindkraft i Energi 21 er 5500 MW, hvoraf de 4000 MW påregnes opstillet på havet og de 1500 MW på landjorden.

De 1500 MW er ikke et maksimum mål for udbygningen på landjorden. For at sikre den billigst mulige reduktion af CO₂ emissionerne skal der naturligvis fortsat kunne udbygges med vindmøller på land, når det kan ske uden at tilsidesætte hensynene til landskaber og omboende m.v.

Jeg kan i øvrigt henviser til min besvarelse af 22. marts 1999 af spørgsmål S 1384 af Aase D. Madsen (DF).

Spm. nr. S 3127

Til miljø- og energiministeren (7/9 99) af:

Aase D. Madsen (DF):

»Vil ministeren ændre lovgivningen således, at der i forbindelse med en tilladelse til at opføre vindmøller samtidig pålægges vindmølleejeren et objektivi erstatningsansvar for de skader, der påføres naboerne?«